

[Boeck-Hansen.]

endnu flere besparelser ved at nedlægge nogle af mellemstationerne på disse stærkt tvivlsomme baner. Det er nu forresten noget, der ikke alene gælder de tvivlsomme, det er fælles for vistnok mange af statsbanerne, at der er for mange mellemstationer.

Til slut vil jeg kun sige, at vi er enige i, at der oprettes en rutebiltrafik fra Dalmose til Skælskør, men hvis der er en privat rutebil i forvejen, vil vi mene, det ville være meget forkert at oprette en statsbanerutebil her. Det kunne meget godt være, at statsbanerne, efterhånden som man nedlægger statsbanetrafikken til Skælskør, så helt burde trække sig bort fra denne by, således at al trafik til og fra Skælskør fra Slagelse og fra Dalmose lægges over på private hænder. Det kunne til syvende og sidst vist være det rigtige.

Iøvrigt mener vi, at sagen bør henvises til udvalg. Vi ser med stor velvilje på dette forslag, men vi ville gerne have nogle oplysninger i et udvalg, og vi beder derfor om, at et sådant nedsættes, idet vi iøvrigt tilsiger en hurtig behandling.

Svend Jørgensen: Når en bane som den, der her er tale om, har en så ringe persontrafik, at det gennemsnitlig største antal rejsende pr. tog på hverdage i juli og oktober 1949 lå på henholdsvis 12 og 8, og når banen som følge heraf har et stadigt voksende underskud, et underskud, der sidste år har udgjort ikke mindre end 375 000 kr., kan der formentlig ikke indvendes meget imod, at den nedlægges. Nu foreslås der ganske vist i dette tilfælde kun nedlæggelse af persontrafikken, idet man agter at erstatte personbefordringen med en tidssvarende rutebildrift i passende omfang, medens godstrafikken opretholdes, i hvert fald for en tid — der nævnes 10 år —, bestemt af den levetid, som man mener det nuværende skinnenet endnu har. Men også denne godstrafik vil jo i henhold til de oplysninger, der foreligger, fortsat give et stort underskud, selvom driftsudgifterne formentlig kan formindskes med ca. 220 000 kr. om året. Derfor rejser sig spørgsmålet, om man i det hele taget skal opretholde banen for godstrafikkens vedkommende i disse 10 år, eller om man muligvis skal tage skridtet fuldt ud og helt nedlægge banen. Det sidste er måske lidt vel drastisk, men det er dog et spørgsmål, som bør overvejes i forbindelse med de andre spørgsmål, der er rejst under denne debat, i det udvalg, som flere af de ærede ordførere ønsker nedsat.

Jeg skal med disse bemærkninger på mit partis vegne anbefale forslaget til gennemførelse.

Alfred Jensen: De oplysninger, der ledsager dette forslag, viser, at der ikke er særlig overvældende interesse for banen hos befolkningen på den pågældende egn. Jeg vil også mene, at oplysningerne godtgør, at de omkostninger, samfundet har ved at opretholde denne bane, ikke står i et rimeligt forhold til den gavn, egnens befolkning har af den. Derfor ser vi også med velvilje på dette forslag.

Jeg har ligesom det ærede medlem hr. Boeck-Hansen bemærket mig, at det, der spares, ikke drejer sig om så forfærdelig store beløb, men jeg har opfattet det sådan, at når man kommer med forslaget nu, skyldes det, at hvis man ikke beslutter sig til nedlæggelse af persontrafikken nu, står man overfor en udgift til næste år på 1,1 mill. kr., og netop det forhold understreger, at man må tage lidt anderledes på spørgsmålet, end hvis det var muligt at køre videre uden ekstra udgifter.

Vi ser som sagt med velvilje på dette forslag. Vi går ud fra — det mener jeg også man kan læse af bemærkningerne —, at der ikke bliver tale om nogen afskedigelse af personalet, idet der udtrykkeligt er gjort opmærksom på, at man vil se at få det frigjorte personale overført til andre områder indenfor statsbanerne. Af bemærkningerne mener jeg ligeledes man kan læse, at statsbanerne vil drage omsorg for en betryggende betjening af befolkningen på egnen, ligesom for, at det ikke vil ske til en højere pris for befordringen end den hidtidige.

Under disse forudsætninger kan jeg tilsige mit partis velvillige medvirken til gennemførelsen af dette forslag.

Hans Hansen (Rørby): Den ærede ordfører for socialdemokratiet, det ærede medlem hr. Horn, udtalte indledningsvis, at der var delte meninger om det foreliggende forslag om nedlæggelse af banestrækningen Dalmose—Skælskør. En sådan udtalelse kan jeg næsten ikke forstå, når man for det første hører de forskellige udtalelser her og dernæst sætter sig ind i de bemærkninger, der ledsager forslaget.

Der foreligger jo i bemærkningerne oplysninger om, at underskuddet ved banedriften har udgjort store beløb, i finansåret 1929—30 således 145 000 kr., i finansåret 1937—38 ca. 75 000 kr. og endelig i henhold til den sidste opgørelse for 1949—50 ca. 375 000 kr. Man må snarere, synes jeg, forundres over, at man ikke for længe siden har nedlagt en så komplet urentabel banestrækning; de, der er kendt på egnen, og det gælder da navnlig